

De wedloop

We lezen in Hebrëen 12:1 het volgende:

Daarom dan, laten ook wij, nu wij zulk een grote wolk van getuigen rondom ons hebben, afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, en met volharding de wedloop lopen, die voor ons ligt.

Na de opsomming van de geloofsdaden van toegewijde mannen Gods – die evenals Elia – slechts mensen waren zoals wij, begint Hebr. 12 met een krachtig:

Daarom dan ...laten ook wij .. Met zo'n grote wolk van getuigen rondom ons, laten wij met volharding de wedloop lopen, die voor ons ligt.

Hier wordt het beeld van de renbaan van vroeger gebruikt.

Wij bevinden ons nu in de arena en deze geloofshelden, die toch ook in zichzelf zwakke mensen waren zoals wij, maar zich

sterkten in hun God, zij bevinden zich op de tribunes en vuren ons aan.

Zij vuren ons aan af te leggen alle last, die immers niet past bij het lopen van een wedloop) en de zonde, die ons zo licht in de weg staat.

Alles, waarvan wij weten dat het zonde is, dat zullen wij afleggen. Het past niet bij ons.

De zonde is als een kledingstuk dat de lopers hindert en dus moet het worden afgelegd. Het gaat erom niet achterom te kijken maar met volharding de wedloop lopen die voor ons ligt.

2 Laat ons oog daarbij alleen gericht zijn op Jezus, de leidman en voleinder des geloofs, die, om de vreugde, welke voor Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende, en gezeten is ter rechterzijde van de troon Gods.

Nadat de lopers even zijwaarts hebben geblikt op de

geloofsgetuigen op de tribunes, richten zij zich nu geheel op Jezus.

Hier in Hebr. 12:2 wordt Jezus de Leidsman en Voleinder des geloofs genoemd. Van begin tot eind wil Hij onze Leidsman zijn in het geloof.

Hij heeft het kruis op zich genomen... niet alleen toen Hij de weg naar Golgotha ging maar Hij droeg het kruis al elke dag daarvoor want Hij zegt immers in Luc. 9:23

Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij.

Hij nam dus dagelijks zijn kruis op en dat wil zeggen dat Hij zichzelf verloochende.

Hij nam om de vreugde die voor Hem lag, het kruis op zich.

En dat is niet alleen de vreugde, dat Hij op de troon bij de Vader zou zitten aan Zijn rechterhand in eeuwige vreugde maar die vreugde is ook, zoals in Hebr.

2:10 staat, dat Hij vele zonen tot heerlijkheid wil leiden.

Namelijk dat zij vol worden van de vruchten van de Geest en zó meer en meer op Hem gaan lijken. Hij zag Zijn bruid die deel krijgt aan Zijn natuur al in alle eeuwigheden bij Zich.

De schande niet achtende ... nee, die woog niet op tegen de heerlijkheid die kwam ... en gezeten is ter rechterzijde van de troon Gods en dat is de ereplaats bij de Vader. Daar zit onze Heere Jezus Christus!

3 Vestigt uw aandacht dan op Hem, die zulk een tegenspraak van de zondaren tegen Zich heeft verdragen, opdat gij niet door matheid van ziel verslapt.

Jezus heeft veel tegenspraak ondervonden van zondaren, vooral van godsdienstige zondaren zoals de Farizeeërs maar Hij heeft die tegenspraak – zulk een tegenspraak – tegen Zich verdragen.

Op Hem zullen wij onze aandacht vestigen, juist als ook

wij tegenspraak ondervinden. Dan verslappen wij niet d.w.z. dan worden wij niet ontmoedigd of zien we het niet meer zitten.

De Willibrord vertaling van vers 3 is als volgt: *Denk aan Hem, die zulk een tegenstand van zondaren te verduren had; dat zal u helpen om niet uit te vallen en de moed niet op te geven.*

Denk aan Hem ... Hij had zulk een tegenstand van zondaren te verduren ... dat zal u helpen om niet uit te vallen en de moed niet op te geven.

Nu gaan we iets lezen over de wedloop – de renbaan – in 1 Cor. 9:24 waar staat:

Weet gij niet, dat zij, die in de renbaan lopen, allen wel lopen, doch dat slechts een de prijs kan ontvangen? Loopt dan zo, dat gij die behaalt!

Mensen die in een renbaan gaan lopen – of om te spreken in termen van onze tijd – die aan een marathon van b.v. 40 km mee gaan doen, die zijn gemotiveerd.

Ze kiezen er voor en ze vinden het leuk en ze gaan er helemaal in op. Er zijn er velen die mee doen maar er kan slechts één de nummer één zijn en de eerste prijs ontvangen.

Maar er zijn meerdere prijzen. Maar Paulus spoort ons aan om zo te lopen, dat we er helemaal voor gaan om zelf de prijs binnen te halen.

En dan zegt hij in vers 25:

En al wie aan een wedstrijd deelneemt, beheerst zich in alles; zij om een vergankelijke erekrans te verkrijgen, wij om een onvergankelijke.

Iedereen, die de verschijning van Jezus liefheeft – zo staat er op een andere plaats in de bijbel - komt in aanmerking voor de erekrans.

Paulus zegt terecht: wie aan een wedstrijd – zoals de 40 km marathon – deelneemt, die beheerst zich in alles.

Ze ontzeggen zich dingen, ze trainen veel; ze leren beheerst te

lopen en niet al hun krachten al aan het begin van de wedstrijd in te zetten. Kortom: zij beheersen zich in alles.

En zij doen dat om een vergankelijke ereprijs. Wij doen dat om een onvergankelijke erekrans te behalen. Een eeuwig blijvende, altijd aanwezige erekrans. Het is deel krijgen aan de goddelijke natuur, de vruchten van de Geest als je natuur.

En dan gaat Paulus verder in vers 26:

Ik loop dan ook niet maar in den blinde en ik ben geen vuistvechter, die zo maar in de lucht slaat.

Paulus heeft het hier niet meer over een marathon loper maar over een bokser. Een vuistvechter!

Die kerels slaan niet in de lucht en dat moeten wij ook niet doen. Wij moeten weten wat beheerst moet worden. En dat staat in vers 27:

Nee, ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang, om niet, na anderen gepredikt te hebben, wellicht zelf afgewezen te worden.

Eerst heeft hij het over "lopen in de blinde" dat wil zeggen, meelopen zonder een doel of een prijs voor ogen te hebben. Daarna heeft hij het over een "vuistvechter" die zo maar in de lucht slaat.

Paulus leeft een bewust leven in Christus. Hij houdt zijn lichaam – denk b.v. aan het gebruik van de tong – onder controle.

In de Staten vertaling staat dat hij "zijn lichaam tot dienstbaarheid brengt" met andere woorden: zijn lichaam heerst niet over hem, maar hij over zijn lichaam.

Er zit b.v. soms een neiging in ons lichaam, om ons te haasten. Nee, zegt Paulus, ik houd mijn lichaam "in bedwang". Hij heeft het roer in handen zoals ook Jacobus schrijft in Jacobus 3:4

Zie, ook de schepen, ofschoon zij zo groot zijn en door sterke winden voortgedreven worden, worden door een zeer klein roer gestuurd, waarheen maar het believe van de stuurman wil.

Zo is ook de tong een klein lid en voert toch een hoge toon.

Het gaat er om, er een soort sport van te maken. Om het sturen van je tong te zien als een buitengewoon interessant werkterrein. Het loont om aan dat werkterrein aandacht te geven als een soort van sportieve activiteit.

Paulus heeft het immers over het lopen in een renbaan en hij heeft het over een bokser (een vuistvechter) en over het behalen van prijzen.

Laten wij "hemelse sportvrienden" zijn en afleggen alle ballast om de wedloop zo goed en behendig mogelijk te kunnen lopen.

Aan het eind van zijn leven schrijft Paulus aan Timotheus nog het volgende in 2 Tim. 4:7/8

Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden.

Voorts ligt voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid, welke te dien dage de Here, de rechtvaardige rechter, mij zal geven, doch niet allen mij, maar ook allen, die zijn verschijning hebben liefgehad.

Hij noemt deze strijd een goede strijd. Hij schrijft ook Timotheus in 1 Tim. 1:19

... Opdat gij u, daarnaar richtend, de goede strijd strijdt met geloof en met een goed geweten.

De prijs, de krans der rechtvaardigheid, bestaat uit de vruchten van de Geest, ook wel het goddelijke leven of het eeuwige leven genoemd.

In 1 Tim. 6:11/12 staat:

Gij daarentegen, o mens Gods, ontvlucht deze dingen, doch jaag naar gerechtigheid, godsvrucht, geloof, liefde,

volharding en zachtzinnigheid. Strijd de goede strijd des geloofs, grijp het eeuwige leven, waartoe gij geroepen zijt.

Met andere woorden: grijp de kansen: grijp zachtmoedigheid, grijp liefde, grijp vertrouwen op God, ofwel grijp geloof.

Hoe meer wij van de vruchten van de Geest deelachtig worden, hoe beter kunnen wij later in de eeuwigheid onze mede hemelbewoners dienen en zegenen.

Grijp het eeuwige leven! Op het moment van de beproeving valt er veelal iets te grijpen van het goddelijke leven.

Dat zijn de momenten waar het op aan komt. Daarom mogen we de verzoeken voor enkel vreugde houden. Het zijn kansen, het zijn gelegenheden.

Grijp het eeuwige leven. Het ligt voor het grijpen; laten we de kansen grijpen.

Daarom ook mogen we de verzoeken voor enkel

vreugde houden omdat een goed genomen gelegenheid iets van de vrucht van de Geest uitwerkt in ons.

Grijp het eeuwige leven, waartoe gij geroepen zijt. Het is onze roeping, om het eeuwige leven te grijpen. Het ligt dus voor het grijpen!

Hoe meer wij van de vruchten van de Geest deelachtig worden, hoe beter kunnen wij later in de eeuwigheid onze hemelse taken vervullen.

We zijn in opleiding.

Iemand, die aan een marathon mee doet, loopt niet met tegenzin of gedwongen. Nee, hij of zij heeft er zin in. Laat het zó in ons mogen zijn.